

10. La roca i l'aire

Raül Garrigasait

Fragmenta

Tot i que en el marc de la modernitat l'art i la religió se'ns presentin com a esferes diferenciades, només cal pensar en paraules com creació i inspiració per adonar-se que bona part del llenguatge del món artístic prové de la tradició religiosa. És més: és precisament durant la consolidació de la modernitat que el geni artístic va entendre's a si mateix com un segon déu i va buscar una connexió amb la transcendència per donar gruix a la seva obra. Amb l'estudi de Llull, Ausiàs March, Isabel de Villena, Carner, Mompou i Tàpies, Garrigasait demostra que l'art i la religió no són esferes tan diferenciades com sembla. Com ja havia fet en assaigs anteriors, com *El gos cosmopolita i dos espècimens més*, *La ira* o *País barroc*, Garrigasait torna a demostrar que el més antic bateja al cor del que és més nou.